

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Telefon št. 34.

Prezident Loubet.

Francija ima novega poglavarja. V soboto je bil izvoljen z impozantno večino 200 glasov, in če je pri tej volitvi kaj presenetljivega, je to, da se ni zgodilo nič posebnega, da se je izvršila mirno in gladko, in da je vsa Francija mirna.

Tega ni nihče pričakoval. Vsakdo je mislil, da se zgodi kaj izrednega, saj je Francija razdeljena v dva tabora, in saj se sučejo okoli njenih mej različni pretendente, kateri razne stranke na francoskem glade pot, da bi zadali republikanski smrti udarec in obnovili monarhijo. Silni viharji divjajo po Franciji ali izid sobotne volitve svedoči, da vzlic vsemu krik in viku je Francija zvesta, in udana velikim idejam velike revolucije in da stoji republika na trdnem fundametu.

Novi prezident je bil izvoljen takoj pri prvi volitvi, in vse okolnosti kažejo, da pri tej volitvi ni šlo toliko za osebe, kakor za načelo. Strankarski boj na francoskem velja sedaj samo dvema idejama. Na jedni strani stoje zagovorniki ljudske suverenitete, zagovorniki republike, na drugi stoje pristaši avtoritativnega vladanja, monarhisti, in to nasprotje je delilo tudi legitimne zastopnike francoskega naroda v soboto popoldne, ko so v Versailles volili prezidenta.

Loubet ni novinec v političnem življenju. Bil je že ministerski predsednik in dvakrat minister. Znan je, da je v svojih političnih nazorih jako zmeren, a vzlic temu so zanj razen republikanskih oportunistov glasovali tudi radikalni republikanci in socialisti, dobro vedoč, da je zanesljiv in zvest zagovornik republike in neizprosni nasprotnik monarhije.

Monarhisti so glasovali za Mélinea, o katerem se sicer ne more trdit, da bi bil sam monarhist, čigar politična preteklost pa je taka, da mu ni prav zaupati. Nasprotniki republike so se zbrali vsi okoli njega in so glasovali zanj, kakor da je on mož, ki bi bil vstanu omogočiti novo restavracijo, in tako se je zgodilo, da je dobil glasove bonapartistov, orleanistov, kleri-

kalcev in nacionalistov, vseh, ki so mej seboj jedini samo v tem, da nečejo svobodne republike.

Izid sobotne volitve je velika zmaga republikanske ideje in državljanske svobode in jamči, da aristokratje, duhovniki in vojaki še dolgo ne dobe Francije v roke, da ostane ta država še nadalje zavetišče duševne in politične svobode ter poglavitna gonilna moč v kulturnem razvoju človeštva.

Je-li novi prezident pravi mož, katerega potrebuje Francija?

Kdo bi zamogel na to odgovoriti! Situacija, v kateri se nahaja ta država, je jako kritična, in treba bi bilo krepke roke, da v njej napravi red. V koliko bode novi prezident kos tej težavni nalogi, to pokaže šele bodočnost. O tem ni dvoma, da ima dobro voljo, rešiti Francijo vseh stisk in nadlog in jej zagotoviti notranji mir in upliv in veljavo na zunaj.

Je-li to tudi mogoče, ne samo hipno, nego trajno, da-li postane Francija še kdaj to, kar je bila nekoč, je drugo vprašanje, na katero ne more nihče določno odgovoriti.

Kdor pogleda na razvoj držav tekom zadnjega stoletja, utegne reči: Čas prevlade katoliških držav in katoliških narodov je menda minul. Španska je popolnoma bankrotovala in danes ne šteje več kakor Grška ali Danska, Italija je v najslabših razmerah, Avstrija in Francija sta težko bolni, dočim se nekatoliške države, Angleska, Rusija in Nemčija v političnem in gospodarskem oziru čedalje mogočnejše razvijajo.

Franciji, tej lepi deželi, katere narod si je za človeštvo pridobil tako velikanskih zaslug, bi gotovo iz vsega srca želeli, da se konsolidira, da zadobi nekdanjo svojo moč in veljavo, in s to željo pozdravlja tudi francoski narod svojega novega prezidenta.

Shod na Slatini.

Od sv. Križa pri Rog. Slatini, 16. feb.

„Slovensko politično društvo“ v Slatini zborovalo je pri mnogobrojni udeležbi

v nedeljo, dne 12. svečana t. l. ob 3. uri popoldne v gostilni g. Franca Ogrizka pri sv. Križu. K temu zborovanju bil je povabljen tudi velezaslužni gosp. dr. Fr. Jurtela, kateri je imel sedanjemu položaju Slovencev primeren govor. V živl, jedrnat in vsakemu izmed poslušalcev globoko v srce segajoči besedi omenil je g. govornik avstrijskim Slovanom krivično ustavo iz leta 1861. in 1867., nadalje krivico, katera se godi Slovanom v Avstriji s tem, da je večina avstrijskega prebivalstva — Slovani — po krivičnem v volilnem sistemu v drž. zboru v manjšini, nadalje, da je skoraj skozi in skozi vsaka vlada Slovanom, posebno pa še Slovincem, sovražna.

Nič boljše, a dostikrat še slabše, godi se Slovincem v štajerskem dež. zboru. Tudi volilna pravica za štajerski dež. zbor je za Slovence silno krivična. Vkljub temu, da je od vsega štajerskega prebivalstva nad tretjino Slovencev, torej bi morali imeti tudi nad tretjino, t. j. 17—18 dež. poslancev, imamo vsled krivične volilne postave in sovražnega nam vladnega pritiska le osem dež. poslancev. In kako se tudi s temi postopa, znano je že itak vesoljnemu svetu.

V narodnem, kakor tudi v gospodarskem oziru štajerskih Slovencev obnaša se nemško-nacionalna večina v štajerskem dež. zboru kot najkrutejša mačeha. Na nezasišane, postavnim in pedagogičnim načelom nasprotujoče načine vsiljujejo se nam nemške ljudske šole — mučilnice —, ali že da iste vzdržujejo slovenske občine, ali pa s pomočjo nemško-židovskega šulverajna. Nič boljše nam kruta nemška mačeha deli svoje milosti v gospodarstvenem obziru.

Za Nemce darovati isti ni nobena svota prevelika, in množica prosilcev ni nikoli preobilna, da bi ne našla uslišanja, mej tem ko se vsaka pomoč, namenjena vsaj deloma slovenskemu prebivalstvu dežele, na vse mogoče in nemogoče načine odbija.

Vkljub temu, da štajerski Slovenci nimajo nikakoršne slovenske srednje šole — nasprotno Nemci čez obilje — so za iste tudi gospodarske (poljedelske, vino- in sadje-rejske) šole z ozirom na popolnoma nemški

pouk in nemške učitelje le prav majhne vrednosti.

Uvažujoč, da imajo Nemci deželno kmetijsko šolo v Grottenhofu pri Gradcu s prav primernim sadje- in vinorejskim poukom, bi bilo dosledno in pravično, da bi se jednaka šola za Slovence v Mariboru ali v Celju osnovala. A nemška prenapeta krivičnost tega storiti ne more, temveč stopa od leta do leta v sovraštvu do Slovencev višje. Nemški nacionalni večini štajerskega dež. zbora namreč ni bilo dovolj, da je pouk na štajerski dež. vinorejski šoli v Mariboru popolnoma nemški, ter da je bilo razven ravnatelj vse učiteljstvo slovenščine nevede, namestila je še na izpraznjeno mesto ravnatelja vkljub temu, da je bilo dovolj slovenščine zmožnih prosilcev, slovenščine nezmožnega, iz Pruske došlega J. Zweiflerja, kateri bi naj slovenske, uka željne učence po pruskem kopitu poučeval.

Istotako se je namestil isti dan kakor ravnatelj vinorejske šole za dež. vinorejskega komisarja slovenščine popolnoma nezmožni, bivši učitelj na vinorejski šoli v Mariboru, g. Ant. Stiegler, kateri bi naj vinorejskemu slov. ljudstvu potrebne pouke dajal. Kakšen uspeh bode tak strokovnjak pri slovenskih vinogradnikih dosegel, lahko si pač predstavljaja vsak, kateri naše razmere količkaj pozna.

Z ozirom na zgoraj navedene, kakor še druge premnoge krivice, katere imamo štajerski Slovenci od nemškonacionalne večine štajerskega deželne odbora in zbora prenašati, ni pač čuda, da so zborovalci zahtevali „Proč od Gradca“, in da ni bilo niti jednega, ki bi ne bil tej zahtevi volilcev pritrdil. In izrekla se je jednoglasna želja, da štajerski slovenski dež. in drž. poslanci vse moči na to zastavijo, da se klicu vsega slovenskega štajerskega prebivalstva „Proč od Gradca“ prej ko prej ustreže, da dobimo svojo lastno gospodarstveno kakor politično upravo.

Poročevalcu, kateri je ljudstvo opominjal, da naj poleg narodne zavednosti tudi gospodarstveno napreduje, ker le na ta način je obstanek in napredek zagotovljen, — izrekla se je jednoglasna zahvala za nje-

LISTEK.

Osveta soproge.

(Povest iz življenja kitajskega ženstva.)

Kong Hia Chiang, izdelovalec fižolove žolice, je živil staro mater in mlado ženo.

Jedini sin silno bogatega moža pa je hodeval na poti k svojim učiteljem in od njih mimo njegove male prodajalnice. Nekega dne je slučajno opazil dražestno ženko Kong Hia Chianga, ter se je zaljubil v njo. V nadi, da bode krasotico zopet videl, je hodil odtlej vsaki dan v prodajalnico ter kupoval večje ali manjše množine žolice, te kitajske slaščice.

To je trajalo nekaj mesecev.

Začel se je mej tem razgovarjati s soprogo, kateri ni seveda ničesar slutil, ali s taščo, ki sta ga smatrala za jednega najboljših in najzvestejših odjemalcev, tem bolj, ker se je zanimal tudi za njiju privatne razmere. Umel si je pridobiti popolno zaupanje priprostitih ljudij. Čim večkrat pa je videl lepo gospo, tem žarkejša je postajala njegova strast, tem silnejša njegova ljubosumnost.

Nekega dne je dejal Kong Hia Chiangu: „Po očetovem naročilu odjadram

jutri v oddaljeno pristanišče Wei-hai-wei; že večkrat si mi omenil, da bi lahko razširil svojo trgovino, ako bi imel sredstev, da bi mogel svoje blago tudi drugod razpečavati. Nudim ti priliko; vzeti hočem tebe in tvoje blago brezplačno v Wei-hei-wei. Bodi pripravljen!“

Kong Hia Chiang je ves vesel sprejel velikodušno ponudbo ter spremljal svojega namišljenega dobrotnika. Razpečal je v Wei-Hai-wei toliko svojega blaga, da je odpotoval v par tednih zopet tja in potem še jedenkrat z ljubeznivim sinom bogatega moža.

Mej zadnjim potovanjem pa je bil soprog lepe žene nekega večera slučajno s zaljublencem sam na krovu ladije, in tedaj ga je sunil mladenič v vodo. Kong Hia Chiang pa je bil izboren plavač, in posrečilo se mu je, da je priplaval zopet do ladije, katere se je prijel. Fing Chu Lee pa ga je sunil z veslom proč; to se je ponavljalo, dokler ni utrujeni plavač v valovih utonil . . .

Nekaj dni pozneje se je vrnil mladi Fing Chu Lee v domovino ter je pravil ves otožen materi in ženi ponesrečenca, da je padel trgovec le vsled svoje lastne neprevidnosti v vodo, ter da so bili vsi

poskusi, rešiti ga, zaman. Niti njegovega trupla ni bilo najti.

Morilec je potem „varoval“ ženi, oropane rednika, in sicer na jako čuden način. Z raznimi spletkami je provzročil, da sta prišli v veliko bedo; potem je poslal k njima dozdevno nesebičnega posrednika, kateri jima je svetoval, naj bi se mlada, dražestna vdova poročila s kakim bogatinom, kateri bi se pa moral zavezati, da bode skrbel tudi za taščo. Fing Chu Lee jima je pustil časa, da sta mogli ta lepi predlog premišljati. Spoznali sta, da bode pač težko najti moža, kateri bi vzel vdovo ter bi vrhu tega skrbel še za taščo. Fing Chu Lee pa je poslal k njima posredovalca zakonov z oficijalno ponudbo in z obljubo, da hoče skrbeti tudi za staro.

Lepa vdova je želela zagotoviti pokojnikovi materi brezskrbno bodočnost ter se hvaležno skazati sinu bogatega moža, zato je bila pripravljena poročiti se z njim, dasi jej je še srce krvavelo za ponesrečenec. Ker pa je bila ljubezniva, udano in vestno bitje, prilagodila se je kmalu novemu položaju in trudila se, da osreči svojega družega moža prav tako, kakor prvega.

Živela sta mirno in složno. Po dveh letih se jima je rodil sin, kar je njiju srečo

pomnožilo. Otrok je vrlo uspeval pod nežnim, požrtvovalnim varstvom matere, kateri ni senčil nikak oblaček zakonskega neba.

Tako je prešlo zopet nekaj let. Na dan velikega praznika, ko so vsi domači ljudje iskali zabave, je prosila ženica Fing Chu Leeja, naj bi napravila z otrokom izlet k nekemu ribnjaku, katerega ni še nikdar videla.

Ker jej ni mogel nobene želje odreči, šli so veseli k ribnjaku. Pot je vodila preko sadnih in cvetličnih vrtov. Ko so dospeli do ribnjaka, je poskočila grda krastača na suho. Mlada žena jo je sunila s svojim solničnikom nazaj v vodo. Krastača pa je zopet priplavala k bregu, in žena jo je sunila še jedenkrat v vodo. To se je nekolikokrat ponovilo, dokler se ni Lee tako glasno zasmejal, da mu je žena začudeno pogledala v obraz. Zdelo se jej je, da ga ne zabava samo nje početje, marveč tudi spominja na nekaj družega. Vprašala ga je, zakaj se je smejal, toda njegov odgovor je ni zadovoljil. To mu je tudi povedala ter zahtevala, da jej na vsak način pove, zakaj se je tako smejal. Spoznala je, da jej neče resnice povedati; to jo je tako užalostilo, da je tekla vsa jezna domov.

(Konec prih.)

govo na vse strani trdapolno in požrtvovalno delovanje za narodni in gospodarski blagor ljudstva, kakor se mu je tudi podala brezmejna zaupnica.

Zborovanje se je zaključilo z gromovitimi trikratnimi „živio“ na presv. cesarja in cesarsko hišo.

V novi odbor so bili jednoglasno izvoljeni gg.: Franc Korošec, nadžupnik in Fr. Višnar, kapelan, oba pri sv. Križu, Martin Debelak, Janez Žurman, Miha Plemenitaš, Matevž Košak, Matija Führer, Martin Drogenik in Oroslav Kušec, kateri so si izvolili za predsednika g. Franca Korošca.

Po zborovanju sledila je v isti gostilni prosta zabava, katere se je udeležilo lepo število slovenskih dam in gospodov iz bližnjega Šmarja, Podplata, Kostivnice, Slatine, Rogateca in sosednje Hrvatske, katere goste je v prelepi besedi pozdravil gosp. Franc Korošec in sprejel nasprotno tudi od gostov laskavo zahvalo.

Pri tej priprosti zabavi smo se do dobre prepričali, kako solahko pri jedni in taisti mizi oziroma veselici združeni vsi za blagor slovenskega naroda vneti rodoljubi vsacega stanu.

V Ljubljani, 20. februarja.

K položaju.

„Politiki“ se poročajo z Dunaja: Parlamentarna kriza se bržčas še precej časa na nobeno stran ne premakne. Najmanjše pa se je bati, da bi rešitev ogerske krize škodila cislitvanskim razmeram. Sicer so nastale mej avstrijsko in ogersko vlado res vsled Szellove formule glede nagodbenih, v lšlu vršeh se dogovorov nove težave, toda vsled tega se notranjepolitična situacija ni pohujšala, in naša vlada se nikakor ne bo nagnila vsled tega na levo. Vlada čaka, kakšen bo program Nemcev, in potem šele se odloči, kako poseže v razvozanje položaja. Thun upa, da se programova izvršitev ne zavleče predaleč. — Dr. Kramar je objavil v berlinski „Zukunft“ nov članek o jezikovnem boju na Češkem ter dokazuje, da je narodna — ne teritorialna — avtonomija Čehov in Nemcev jedino prava rešitev krize. Zaključeni jezikovnih okrajev ni možno priznati, ker so socijalne in gospodarske zveze mej posameznimi okraji prevelike, da bi se mogli tako strogo po jeziku ločiti. Zato treba pa narodne avtonomije, ki se je začela deloma že uvajati z deljenjem deželnega šolskega sveta in deželnega kulturnega sveta v češke in nemške sekoje. Narodni mir pa se mora skleniti tudi na Moravskem in Šlezjskem. Na to mora delati z vso silo pred vsem vlada.

Konec ogerske ministerske krize.

Baron Banffy je moral navzlic zaupanju velike liberalne večine končno vederle odstopiti. Vsi listi so tega mnenja, da je odstopil radi upliva krone, ki ni več navdušena za nasilna sredstva Banffyja, nego simpatizira z milejšimi koraki pl. Szella. Banffy je padel vsled lastne trme in neizprososti. Svojim naslednikom hoče predlagati baje najprej Lukácsa, ki je pa bolehen, potem Fejervayja in končno Szella, ki ima največ upanja.

Srbski radikali.

Srbska vlada nikakor ne dovoli, da bi se radikali znova organizirali. Radikalni vodje so hoteli te dni prirediti skrivaj radikalne politične shode ter so povabili vse člene nekdanje radikalne stranke na takorimenovane „zabavne večere“, ki naj bi se vršili na raznih krajih Srbije. Nekateri neprivedneži pa so izdali pravi namen teh „zabavnih večerov“ s tem, da so brzojavno pozdravljali radikale v Beogradu. Vlada se je za to takoj osvetila ter upokojila nekdanjega minist. predsednika Simića, kraljevega komisarja narodne banke, Pacua, in sekojskega šefa v finančnem ministerstvu, Miloševića, ter je šele pred kratkim za Atene imenovanega poslanika, Gjajo, postavila v dispozicijo. Radikalna stranka pa vzlic temu ne preneha delovati za svojo organizacijo.

Macedonska agitacije.

Turški časopisi zatrjujejo, da vlada v Macedoniji mir in red, vendar pa Porta na vso moč hiti pomnoževati turške čete ter oboroževati Albance. Ruska vlada je celo že posvarila Porto, naj ne daje Albancem več orožja, češ, da bi mogli sami izzvati nemire. Iz Soluna javljajo, da so prelazi proti Albaniji, Bolgariji in Srbiji zasedeni, ker se hoče zabraniti ne le, da bi prišli

tujci v Macedonijo, nego tudi se onemogoči izseljevanje domačinov. O obljubljenih reformacijah ni zopet ničesar več slišati.

Novi francoski predsednik.

Emil Loubet je danes 61 let star in po svojem poklicu odvetnik. Kot župan Montelinarski je bil l. 1876. prvič in sicer soglasno, z 13.295 glasovi voljen v parlament, kjer se je pridružil republikanski levici. L. 1877. je bil vnovič voljen v parlament. L. 1885. pa je bil izvoljen senatorjem. Že l. 1887. je postal minister javnih del pod Tirardom. L. 1892. je bil minister-ski predsednik ter je vodil notranja dela. Loubet je takrat ostro postopal proti anarhistom, naklonjenega pa se je kazal delavstvu. Vsled panamske afere pa je nastalo nesoglasje mej njim in justičnim ministrom Ricardom, vsled česar je ministerstvo padlo. Loubet pa je postal znova minister pod svojim naslednikom Ribotom. Ker napadi radi panamskega škandala niso prenehali, je 1893. l. zopet demisioniral ter bil leta 1896. izvoljen predsednikom senata. — K volitvi novega francoskega predsednika se poroča, da se je vršil ves volilni akt jako mirno in dostojno, le znani antisemitski zagrizenec in protirevizionist Déroulède je izzval kratek škandal, kateremu pa so napravili redarji hitro konec. Pri skrutinju, ki se je začel ob 3. uri pop., se je izkazalo, da ima Loubet 483 glasov, Méline samo 279. Volitev sta sprejeli levica in centrum navdušeno, desnica pa z mrmranjem. Loubetu so čestitali potem senatorji, poslanci in žurnalisti. Po seji se je peljal Loubet, povsod pozdravljan, na kolodvor; tam pa so vprizorili nacionalisti z Déroulédom na čelu protidemonstracijo ter kričali in žvižgali. Tudi v Parizu so bile nacionalistične protidemonstracije. Dupuyev ministerstvo je ponudilo svojo demisijo, a Loubet je ni sprejel.

Španija

ponuja Karoline, Marijane in otok Palaos na prodaj onemu, ki plača največ. Ministerski svet je namreč prepričan, da nimajo te otoške skupine po izgubi Filipin za Španijo nobene vrednosti več, kajti vzdrževanje vojaških čet bi stalo kraljestvo več, kakor bi mu otoki donasali dobička. Španija se hoče omejiti le na Evropo ter se tu vsestransko utrditi.

Občni zbor gasilnega društva.

Na starem strelišču vršil se je včeraj dopoldne občni zbor prostovoljnega gasilnega društva, na katerem je bilo sklenjeno, uvesti takoj slovensko poveljstvo.

Občnega zbora se je udeležilo nad 80 členov, tako da je bilo društvo skoro polnoštevilno zbrano, a navzočen je bil tudi župan Hribar.

Društveni načelnik g. Doberlet je zborovalce pozdravil najprej slovensko, pozdravil župana Hribarja in zastopnika policijske oblasti, svetnika Podgorška, ter nemško nadaljuj, čestital členoma zapovedništva g. Schantlu in g. Achtschinu na odlikovanju, katero sta dobila povodom cesarjeve petdesetletnice, kar je častno za celo društvo, in jima pripel križca, kličeč cesarju Živio in Hoch.

Župan Hribar je omenil, da je z odlikovanjem dveh ognjegascv počeščeno ne le društvo nego cela občina, ker je izvrševanje ognjegasne policije del občinskega delokroga. Občina, ki vedno z ljubeznijo in požrtvovalnostjo podpira gasilno društvo, se tega odlikovanja raduje. Želeč, da bi mej občino in gasilnim društvom vedno vladala sloga in vzajemno delovanje, je župan čestital odlikovancema in jima zaklical Živela! V imenu odlikovancev se je zahvalil g. Achtschin v nemškem jeziku in izjavil, da se bodeta z g. Schantlom zahvalila še na pristojnem mestu.

Občni zbor je potem prestopil na dnevni red, in je najprej g. Rütting poročal o napravi jubilejske ustanove. Ker bolniški zaklad ne zadošča, je potrebno za v službi onemogle gasilce ustanoviti še poseben podporni zaklad. Someščan g. Avgust Winkler je v ta namen daroval 500 gld., božičnica pa je nesla 100 gld. To ne zadostuje sicer, ali začetek je storjen, naj se torej v spomin na cesarjevo 50letnico sklene ustanovitev jubilejnega zaklada.

To nemško poročilo je g. Bajda slovenski raztolmačil. Gosp. Dachs je predlog podpiral, trdeč, da so nekateri samo zaradi

podpore gasilci, na kar je bil predlog soglasno sprejet.

O drugi točki dnevnega reda: izvolitev častnega člena, je poročal g. Drelse, in je bil soglasno izvoljen g. Avgust Winkler, ki je za jubilejno ustanovo podaril 500 gl.

Tretja točka je bil zapovedni jezik gasilnega društva. Razprava o tej točki je bila jako zanimiva.

Najprej je gosp. Trošt prečital dopis mestne občine, s katerim se je odboru naznanila želja obč. sveta, naj se uvede slovensko velevanje.

Na to je bilo prečitano pismo, katero je odbor pisal županu. V tem pismu je rečeno, da so odborniki, ki so pri društvu osiveli, vsi užaljeni, ker se zahteva slovensko velevanje, češ, da jezika niso zmožni, in da bi ne mogli funkcionirati. Vsled tega je odbor predlagal, naj se slovensko velevanje upelje polagoma, do leta 1900 pa naj ostane vse kakor je sedaj.

Končno je bilo prečitano pismo, s katerim je župan na ta odborov predlog odgovoril. V tem pismu je župan izrekel nado, da bo zapovedništvo našlo pot, da se obema strankama ugodí. Slovensko velevanje naj bi se uvedlo s 1. julijem 1900, dotlej pa naj odbor vse pripravi, da se to omogoči in osigura miren razvoj društva.

Po prečitaniu teh dopisov je načelnik g. Doberlet dejal, da je iz njih razvidno, kaj se je odbor dogovoril z občino in pozval gasilce, ki so s tem zadovoljni, da ostane do 1. julija 1900 vse pri starem, od tedaj pa naj bo slovensko velevanje, naj vstanejo.

Pozivu se ni nihče odzval. Gasilci so obsedeli, pač pa so se nekateri oglasili za besedo.

Prvi je dobil besedo župan Hribar, ki je odgovoril na izjavo g. Achtschina, rekši, če je obč. svet pustil odbor in suspensio, ni to nikaka žalitev, ker je to storil samo z ozirom na slovensko velevanje, držeč se načela: do ut des.

Gasilec g. Trtnik je na to predlagal, naj občni zbor sklene od danes naprej slovensko velevanje.

Gosp. Dachs se je izrekel za to, da se naj slovensko velevanje počasi uvede, in je vprašal župana, če pojde društvu na roko glede podpore. Rekel je, da je društvo doslej dobivalo od nemške strani 2000 gold. na leto, in zahteval, naj se društvu zagotovi jednaka podpora, potem da ne bo proti slovenskemu velevanju.

Načelnik g. Doberlet je povdarjal, da deluje 30 let za društvo, da je pozabil na svoj denar, na svojo družino, na življenje sploh, samo da je mogel za društvo delovati. Ako se uvedenje slovenskega velevanja odloži do prihodnjega leta, se ga bo naučil, ako pa se sklene slovensko velevanje od današnjega dne, potem da odstopi.

G. Achtschin je opravičeval svojo izjavo, češ, da je smatral sklep obč. sveta za nekako zapostavljanje društvenih odbor-nikov, ter je stavil posredovalni predlog, naj se za sedaj z avgustom 1899. uvede slovensko ulično velevanje, splošno pa naj se slovensko velevanje uvede pozneje.

Župan Hribar je ta predlog podpiral, zlasti ker nikakor ni želeli, da odstopi g. Doberlet. Do dogotovitve „Mestnega doma“ naj se uvede slovensko velevanje po ulici, prihodnje leto pa sploh.

S tem je bila razprava končana.

Za prvi predlog, naj ostane do 30. junija 1900 vse pri starem, je bilo samo kacij 12 glasov. Predlog je bil odklonjen.

Drugi posredovalni predlog gosp. Achtschina, kateri je bil podpiral tudi župan, je bil isto tako odklonjen.

Nastala je neka zmešnjava, ker načelnik ni dal tretjega predloga na glasovanje.

Župan Hribar je pojasnil, da se mora dati na glasovanje še Trtnikov predlog.

Gasilec g. Kovač: Ali ne zastopite ali nečete zastopiti? Saj je glasovati še o Trtnikovem predlogu, da bodi slovensko velevanje od danes naprej.

Gasilec g. Trtnik: Moj predlog mora na glasovanje.

Na to je g. Doberlet dal na glasovanje Trtnikov predlog, da je od danes naprej pri gasilnem društvu slovensko velevanje, in je bil ta predlog sprejet z ogromno večino. Proti njemu je glasovalo le kacij 12 do 15 mož. Izid glasovanja je bil pozdravljen z živahnimi Živio in Na zdar-klici.

Načelnik g. Doberlet je pripomnil, da v svojih letih ne more takoj ustreči zahtevi radi slovenskega velevanja, in da je bila njegova želja, naj se uvede z letom 1900.

Gasilec g. Trtnik: V „Zvezi“ je tudi slovensko povelje. G. Doberlet je tam predsednik. Če more tam, bo tudi tu.

Načelnik g. Doberlet je končal zborovanje z zahvalo mestni občini, ki je zgradila „Mestni dom“. Dejal je, da je društvo ustanovil in da ga bo veselilo, če se bo vedno razvijalo, in končal z besedami: Jaz nisem poznal politike, ampak le požarno brambo po geslu: „Bogu na čast, bližnjiku v korist“. Jaz sem imel vedno samo dobro stvar pred očmi in želim, da bi tudi tisti, ki pride za menoj, delal tako.

Župan Hribar je naglašal, da so gasilci pokazali svojo voljo, in tej se mora tudi načelstvo pokoriti. Odstopiti g. Doberlet ne sme. (Živahni klici: Živio Doberlet!) Želja mestne občine je, da ostane še dolgo let na čelu društva.

S tem je bil občni zbor končan, in so gasilci ob zvokih Sokolske koračnice odšli s strelišča.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 20. februarja.

— **Osebnosti.** Pravna praktikanta gg. Jurij Milan Račič v Ljubljani in Roman Trstenjak v Mariboru sta imenovana avskultantoma.

— **Zmaga narodne zavednosti.** Na drugem mestu prijavljamo poročilo o včerajšnjem občnem zboru gasilnega društva, na katerem je z impozantno večino sklenjeno, uvesti takoj slovensko poveljevanje pri društvu. Ta sklep je v vseh narodnih krogih obudil največje veselje. Slovenskim gasilcem gre za njih odločno in možato postopanje najtoplejše priznanje. Vsa čast jim! Pokazali so, da so resnično zavedni in značajni narodni možje. To odločnost jim je šteti v toliko večjo zaslugo, ker so se morali upreti želji odbora in občespoštovanega načelnika, g. Doberleta, ki sicer ni v narodnem taboru, kateremu pa mora vsakdo priznati, da si je za društvo pridobil velikih zaslug. V soboto zvečer imeli so gasilci na poziv g. Babnika in g. Rebka v gostilni „pri Virantu“ prijateljski sestanek, katerega se je udeležila večina članov ljubljanskega gasilnega društva in mnogo povabljenih prijateljev tega društva, meščanov, obrtnikov, trgovcev in uradnikov, ter pevsko društvo „Ljubljana“. Vsi obširni prostori so bili zasedeni. Po pristrčnem pozdravu g. Babnika razgovarjalo se je o bodočem poveljnem jeziku. V debato posegli so: g. Tuma, ki je obširno in temeljito poročal slovensko poveljevanje in gasilci gg. Bajda, Breskvar, Dachs, Dopfer, Trtnik in Zornič. Izmej gasilcev zagovarjal je samo jeden in še ta jako rezervirano „staro komando“. Vsi drugi bili so pa za upeljavo slovenskega poveljevanja in to posebno potem, ko jih je povabljenec, g. dr. Kušar s svojimi navdušenimi, iz srca prihajajočimi besedami kar elektrizoval. Izmej povabljenih gostov govorili so: gg. ravnatelj Proseno, zagotavljajoč gasilce, da se bo v bodoče podporno členstvo podvojilo (klici: potrojilo!), Rebek, obetajoč, da se bo tudi izvršujoče členstvo jako pomnožilo in Rohrmann opozarjajoč na glasove iz Notranjske, po katerih se bo pričela agitacija, da se nobeno slovensko gasilno društvo tridesetletnice ljubljanskega gasilnega društva ne udeleži, ako ostane, „stari komando“. Naravno je, da potem tudi češka in hrvatska društva ne pridejo v Ljubljano. In koga hočete potem k svoji slavnosti povabiti, zaključil je govornik: mar li nemške gasilce, ki so takoj po zadnji celovski slavnosti, ko se je Ljubljana za prihodnjo zborovanje avstrijskih gasilcev oglasila, v jako strupenih člankih v „Freie Stimmen“ in „Grazer Tagespost“, izdali parolo: „Nicht nach Laibach!“? Ostali boste tedaj sami! Mej prijateljskim občevanjem z vrlimi gasilci in izvrstnim petjem „Ljubljane“ ostala je velika družba pozno v noč skupaj, in poslavljajoč se, opetovano željo izrekla, da naj vrli gasilci na občnem zboru čast „bele Ljubljane“ rešijo. In gasilci so čast slovenske Ljubljane rešili in vzlic vsemu uplivanju in nasprotovanju sklenili takojšnjo uvedbo slovenskega poveljstva. Zvečer so se gasilci zbrali v „Narodnem domu“ na prijateljski sestanek, ka-

terega se je udeležil tudi župan Hribar. Pri tem večeru je bilo izrečenih mnogo napitnic. Zlasti navdušeno se je napivalo vrlim gasilcem in slovenski domovini in se je spominjalo vodstvo večera tudi načelnika, g. Doberleta, katerega vsi gasilci po zasluženju cenijo in v čigar imenu se je zahvalil g. Stricelj. Bil je lep večer, s katerim se je dostojno praznovala zmaga narodne zavednosti. Pričakujemo, da se odbor uda volji ogromne večine društvenikov. Če so to pripravljene storiti resnični Nemci, kakor g. Dreise, storé to še lažje drugi gospodje, saj to morajo vender sami uvideti, da je samo slovensko poveljstvo pri gasilnem društvu naravno. Pričakujemo pa tudi, da odbor opusti vse, kar obetajo nekateri gospodje, na primer g. Zirnstein. Nepotrebnim sekaturam, s katerimi se grozi, se bodo gasilci znali z isto odločnostjo upreti, kakor so se uprli poskusom, preprečiti slovensko velevanje, če drugače ne, pojde pa z izrednim občinim zborom. Sicer pa pričakujemo od lojalnosti g. načelnika Doberleta, da ne bo pripustil nobenih nepotrebnih sekatur, nego da porabi svoj upliv, da zagotovi društvu napredovanje in razvoj. Na slovenskem meščanstvu pa je, da to napredovanje zagotovi. Slovensko meščanstvo se je doslej odtegovalo podpiranju društva in to radi nemške komande. Sedaj je dolžnost meščanstva, da se za društvo z vso odločnostjo zavzame in mu zagotovi izdatno podporo.

— **Zlodi in v Lille.** V Lillu so se v nekem katoliškem samostanu, s katerim je združen nekak konvikt, zgodila strašna hudodelstva. Dočim o teh dogodkih, vsled katerih je prišlo v raznih krajih do večjih izgrediv, prvi francoski, nemški in italijanski listi jako obširno poročajo, bili smo mi toli obzirni in prizanesljivi, da smo to, kar se je v samostanu in konviktu zgodilo, le jako rahlo omenili, sicer pa se omejevali na kratka poročila o demonstracijah. Dne 16. t. m. smo priobčili tudi brzojavko o sodnih korakih v tej stvari. Povedano je bilo v njej le to isto, kar so poročali tudi drugi listi, brez vsake opomnje, a vzlic temu se je „Slovenec“ s silno strastjo zagnal v nas. Njegovo jezo je obudilo to, da smo zavod tistih famoznih redovnikov, v katerih so „vzgojevali“ mladino, imenovali konvikt, in radi te besede nam podtika vse možne namene, dasi je to ime popolnoma primerno za tisti zavod v Lillu, o katerem sedaj govori ves svet. Ne uvidevamo, zakaj bi lillskega zavoda ne smeli imenovati z najprimernejšim imenom. To, da tudi gosp. knezoškof snuje katoliški konvikt, pač ne more biti za nas povod, da bi morali prikrivati resnico o lillskem zavodu; v polemiko o lillskih dogodkih se pač ne bomo skušali. To je ob sebi umevno, da „Slovenec“ skuša utajiti in prikriti lillska hudodelstva, kakor vsi drugi klerikalni listi in kakor je tajil in prikrival dogodbu v Kopanju, v Črnem vrhu, v Leskovcu, ali afere Perinčič-Gugenberger itd., itd., itd., ki so se zgodile na Slovenskem. Da se spozna naša popolna nepristranost, poročali bomo o tej stvari obširnejše, kadar se bode razpravljala pred sodiščem.

— **Repertoir slovenskega gledališča.** Jutri, v torek, se bo pela prikrat v tej sezoni Auberjeva komično romantična opera „Fra Diavolo“, ki je slovenskemu občinstvu vedno jako ugajala. Vlogo Pamele poje prvič gđ. Radkiewicz, vlogo Zerline poje gospa Polakova, vlogo bandita Beppa pa g. VI. Housa. Vse druge vloge so v prejšnjih rokah. — Intendanca hoče koncem sezone prirediti še troje gostovanj ter bodo nastopili do 20. marca še sledeči umetniki: g. dr. Linhartova v „Aidi“ gospa markiza Strozzi-Ružička v „Mariji Stuart“ ter gospod Ignacij Borštnik, ki bode igral „Naša kri“ ter „Fužinarja“. Dneve sporočimo v kratkem.

— **Slovensko gledališče.** V soboto se je pela že petič opera „Lohengrin“, in gledališče je bilo zopet dobro obiskano. Izvajala se je opera prav pohvalno, saj so bili vsi solisti izvrstno disponirani, ter se je vsem mnogo ploskalo.

— **Promocija.** Danes bo na graškem vseučilišču promoviran doktorjem zdravilstva g. Konstantin vitez Foedransperg.

— **Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“** v Ljubljani izvolilo si je na svojem včerajšnjem rednem občnem zboru naslednji odbor: g. Ivana Dražila predsed-

nikom, g. Ivana Flescha podpredsednikom, g. Josipa Cilenskega tajnikom, g. Aleksandra Götzla blagajnikom, gg. Dragotina Götzla, Jakoba Lumbarja, Valentina Kopitarja, Jan-kota Klopčiča in J. Zabukovca odbornikom; revizorjem pa gg.: Ignacija Florjančiča in Arturja Jakšeta.

— **Velikodušen dar.** Velika dobrot-nica gospa Josipina Hotschevar v Krškem, ki je z znatnim darom 30.000 gld. omogočila zgradbo bolnice v Krškem, je sedaj za notranjo upravo tega zavoda darovala še 5200 gld.

— **Gospa Mara Čop, pl. Berksova,** soproga slovenskega državnega poslanca, znana pisateljica, je imela s svojo dramo iz delavskega življenja „Glück auf!“ v dunajskem jubilejnim gledališču jako lep vspeh, ter ostane njena igra na repertoirju.

— **Pešpot ob Tržaški cesti.** Poroča se nam: Interesenti in posestniki ob Tržaški državni cesti vložili so na občinski svet ljubljanski prošnjo, naj se od c. kr. gozd-nega vrta pa do viške meje ob Tržaški cesti napravi posebna pot za pešce. Prosilci naglašajo, da je promet na tej cesti jako živahen in je vsled tega nevarnost za pasante velika, ne glede na to, da morajo gaziti blato in prah. Na Viču je sedem opekarn, ki izdelajo na leto po 10.000.000 opek, t. j. 20.000 voz, ki se večinoma pripeljejo v Ljubljano; mnogo je pa tudi dru-gih voz iz Dobrove, Polhovega Gradca, Hor-jula itd. Do tisoč delavcev iz tobačne to-varne in raznih drugih tovarn prihaja in odhaja po tej cesti. Pešci se komaj ugi-bajo vozovom, in bi torej res bilo želeči, da se ugodí tej opravičeni prošnji.

— **Prodaja piva v steklenicah.** Te dni je bila deputacija čeških gostilničarjev pri trgovinskem ministru, da posreduje glede prodaje piva v steklenicah. Minister je deputaciji povedal, da je naredba v tem oziru že pripravljena. Vlada hoče, da naj bo prodaja piva v steklenicah slej ko prej prosta, za napolnjevanje steklenic s pivom pa bo treba posebne koncesije. Vsaka ste-klenica mora biti zaprta z zamaškom, v ka-terem je užgana firma napolnilčeva. V ste-klenicah s patent-zamaškom smeli bodo pivo prodajati samo gostilničarji.

— **Koroški novičar.** Komisija, ki je pregledala črto železnice iz Celovca v Rožno dolino, se je izrekla za progo Svet-naves — Podljubelj. — Potrebščina dežel-nega zaklada za leto 1899 iznaša 1.482.718 gld., pokritje pa iz čistih dohodkov 302.475 gld., in 1.142.897 gld. od doklad na po-srednje davke. Primankljaja je tedaj 37.116 gld. — Cesar je pomilostil dne 14. grudnia 1898. l. vsled umora in požiga na smrt ob-sojeno Marijo Roll. Najvišji sodni dvor ji je vsled tega priznal dosmrtno ječo. — V Dobrlivesi se je dne 13. t. m. ustanovila kmet-ska gospodarska zadruga s sedežem v Sinčevsi, kjer napravi žitno skladišče. — Mlekarsko zadrugo so s po-močjo kmetijske družbe ustanovili na Ziljski Bistrici. — Novo podružnico kme-tijske družbe so osnovali v Hodišah. Do-slej je pristopilo 42 udov. — V vrbskem jezeru sta utonila te dni dva dvčka, ki sta poskušala če je led že gođen. Občinski tajnik z Vrbe ju je hotel rešiti, a jedva sam utekel smrti.

— **Lokalna železnica Matulje-Opa-tija.** Železniško ministerstvo je inženjerju baronu Schwarzu na Dunaju dovolilo iz-vrševati tehniške priprave za lokalno progo od postaje Matulje do Opatije.

— **V Ameriko** jo je hotel pobrisati Fran Vortar iz Velikega Vidma pri Novem mestu, a je bil v Ljubljani zasačen in iz-ročen okr. sodišču.

— **Tatvine.** Te dni so obiskali doslej neznani tatovi nekatere vasi ob Kolpi, tako Radence in Dečino ter tam vlomili v razne hiše in pokradli različnega blaga.

— **Potres.** Piše se nam: Z ozirom na Vaše poročilo o potresu na dan 16. t. m., Vam naznanjam, da smo tudi v Braslovčah čutili potres 16. t. m. ob 3. uri 28 minut zjutraj. Smer je bila od jugozahodne proti severovzhodni strani, trajal je od 1 do 2 sekundi; škoda ni napravil.

— **Popravek.** V sobotnem inseratu zadruga gostilničarjev itd. glede občnega zbora naznanjamo, da se je urinila pomota glede ure zborovanja. Občni zbor je dne 23. svečana ob 2. uri popoldne in ne ob 4. uri.

* **Na smrt obsojen.** V Brnu so 17. t. m. obsodili 21letnega hlapca Ivana

Barto na smrt, ker je bil zatožen, da je 8. decembra p. l. umoril in oropal neko vdovo, Josipino Meluzin. Obravnava je tra-jala tri dni, Barta ni priznal svojega čina, toda dokazi so bili baje proti njemu.

* **Nesreča na železnici.** Na kolo-dvoru v Forestu pri Bruslju sta se zadela dva vlaka. Več vozov je bilo pri tem raz-bitih, 30 ljudij ubitih, okoli 100 pa ranje-nih. Vzrok nesreči je bila gosta megla.

* **Nesreča v sreči.** Petrogradski trgo-vec Grigorjev, je imel srečko, na katero bi bil imel dobiti 70.000 rubljev. Toda imel je le polovico srečke, drugo polovico je dal svoji omoženi hčeri. Banka je izjavila, da ne more izplačati denarja, dok ne vidi obeh polovic srečke. Največja nesreča pri tem je, da trgovec ne ve, kje mu biva hči; šla je v Sibirijo in — potem ni ničesar več čul o njej. Zato je dal v ruske in sibske liste sledečo notico: „Marija Ivanovna Gri-garjeva, vrni se takoj ali pošlji polovico srečke! Tvoj nesrečni oče, kateri ne more vzeti 70.000 rubljev brez druge polovice srečke, katera je pri tebi.“

* **Policijski ravnatelj incognito.** V Hamburgu so imeli včasih mesto sedanje policije mestne nočne stražnike. Policijski ravnatelj, senator Abendroth, je nekdanj zvedel, da ti čuvaji zapuščajo svoje okraje ter za napitnine spremljajo tujce po mestu. Hoteč se prepričati, ali so stražniki res tako malovestni, se je nekega večera na-šemil in poiskal prvega stražnika. Temu je rekel: „Ali bi mi hoteli pokazati, kje je hotel London?“ — „Zakaj pa ne je dejal stražnik, „samo če mi daste dobro napit-nino“. — „Kolikor hočeš, dobiš!“ mu je od-govoril policijski ravnatelj, in stražnik ga je peljal skozi vse mesto na drugo stran Hamburga. Drugega dne pa je poklical ravnatelj brezvestnega stražnika ter zakri-čal nad njim: „Ali je res, da zapuščáš po-noči svoj okraj?“ — „Gospod, kdor to reče, je nesramen lažnik!“ je odgovoril stražnik. „Ali nisi sinoči spremil nekega gospoda v hotel London?“ — „O, o, je začel jecljati stražnik, „sinoči sem res spremil nekoga, a ta je bil pijan kot muha in ni mogel niti nič več stati. Kot dober kristjan sem ga peljal domov!“

Telefonična in brzojavna poročila.

Jezikovne naredbe za Šlezijo.

Dunaj 20. februarja. Finančni mi-nister dr. Kaizl je za finančne urade v Šleziji izdal naredbo glede jezikovne rav-nopravnosti, s katero se za finančna obla-stva določa to isto, kar je grof Thun do-ločil za politične in minister Ruber za pravosodne urade.

Ogerska kriza.

Dunaj 20. februarja. Banffy je prišel včeraj sem in je bil sprejet v po-sebni avdienci pri cesarju. V tej avdienci, ki je trajala jedno uro, je izročil ce-sarju demisijo ogerske vlade. Po Banffyju je bil baron Fejervary v avdi-jenci in sicer poldrugo uro. Danes je prišel Koloman Szell semkaj in je bil v avdienci pri cesarju. Zapustil je ce-sarski dvorec z naročilom, naj se-stavi novo ministerstvo.

Dunaj 20. februarja. V Szellovo mi-nisterstvo vstopijo samo trije izmed seda-njih ministrov, namreč domobranski mi-nister baron Fejervary, hrvatski minister Csech in minister à latere grof Sce-chenyi.

Defraudacija.

Budimpešta 20. februarja. Bla-gajnik novosadske posojilnice in hranilnice, Emil Weiss, ki je poveril 27.000 gld., se je sam ova dil tukajšnji policiji. Našli so pri njem 250 gld.

Novi prezident Francije.

Pariz 20. februarja. Ministerstvo Dupuy, ki je podalo svojo demisijo, je s tem izpolnilo samo navadno formalnost. Mi-nisterstvo ostane na krmilu.

Pariz 20. februarja. V današnji seji ministerskega sveta je prezident Loubet predložil svojo poslanico, ki se prečita v senatu in v poslanski zbornici.

Pariz 20. februarja. Včeraj ves dan in zlasti zvečer so se tukaj primerile večje demonstracije. Demonstrirali so pristaši in nasprotniki novega prezidenta. Ponekod je prišlo do spopadov in rabuk, katerim je morala policija narediti konec. Zlasti velika rabuka je bila ob 9. uri zvečer. Demon-

strantje so podrli in pohodili mnogo žensk. Policija je aretovala veliko število nacio-nalistov.

Pariz 20. februarja. O prezidentu Loubetu se pripoveduje, da hoče poskusiti spravomejvsemi republikanskimi strankami.

Pariz 20. februarja. Listi prijavljajo mnogo zanimivih podrobnosti iz Loubeto-vega življenja. Loubet ima troje otrok. Hči njegova je omožena. Njen mož je sodnik v Marzilji. Starejši sin je postal pred kratkim doktor medicine, mlajši je šele 6 let star. Soproga Loubetova je meščanska hči iz Montelimarja. Tudi Loubetova mati, stara 85 let, še živi in sicer v neki vasi pri Montelimarju. Poroča se, da je Loubet vedno svoje stariše visoko spoštoval. Ko je nekoč obiskal svojo mater, jo je našel, ko je pekla kruh. Prosila ga je, naj jej pomaga, in Loubet, takrat ministerski predsednik, je slekel suknjo in gnetel testo. Že ko je bil senatni predsednik, je prišel domov in dobil očeta pri oranju. Vzel je plug in sam oral, češ, naj se oče odpočije. Sploh je Loubet jako značajan in vzgleden mož in oče, a radi svojega resnično republikanskega mišljenja pri monarhistih in pri klerikalcih nepri-ljubljen.

Pariz 20. februarja. Loubet in Méline sta bila l. 1894. skupaj koncipijenta v neki tukajšnji odvetniški pisarni. Lou-betovo premoženje se ceni na 400.000 frankov.

Glas iz Novega mesta.

Novo mesto 20. februarja. Živelí zavedni slovenski gasilci ljubljanski! — Novomeški gasilci.

Omadeževan.

(Povest iz Nizozemske.)

(Dalje.)

Roza je postala pazljiva. Bila je od doma vajena strogega reda v plačevanju. Nikdar ne bi bila ona kaj naročila, ne da bi bil denar že pripravljen. Tudi se je vedno poprej z možem pomenila, kadar je videla, da bo kak večji strošek potreben. Ravno tako je bilo to, ko je oče skrbel za hčere. Asta se je menda tega odvadila.

In mej tem, ko je premišljevala, za-gledala je krasno stojalce za uro, umetno izrezljano od slonove kosti, kjer je navažno sestra hranila svojo dragoceno urico. A stojalce je bilo prazno, in vendar Asta ni imela ure pri sebi. Kje je bila? Morda tam v škrinjici za lepotine? Ključek je tičal v škrinjici, ki je bila tudi od slonove kosti. Prisiljena od nekega notranjega nemira, od-prla je Roza škrinjico. Na višnjevi svilnati blazinici ni bilo videti družega nego gra-natasto brošo, v kateri je manjkalo nekaj kamenčkov. Asta je imela zelo dragocen lišp — kje je bilo vse? Kaj se je tu godilo?

V tem trenutku vstopila je mlada gospa; fini obrazek še malo bledejši, ko navadno, ozke ustni stisnjeni. In že je Roza pozabila svojo skrb.

„Kaj je to, Asta,“ jo je vprašala ji na-sproti hiteč, „Ti mi nekaj prikrivaš! Ti trpiš!“

Še je skušala prevzetnica tajiti; a Roza ji je brezobzirno povedala, kar je videla.

„No, da,“ se je končno odločila Asta, „hočem Ti resnico povedati: Moj mož je moral menico plačati.“

Roza je poslušala z začudenjem. Sicer ni imela jasnega pojma, kaj da je prav za prav menica. Ne pri očetu, ne pri Henriku ni slišala o tem.

„Kaj je to moralo biti? Seli ni dalo odložiti?“ vprašala je.

„Menica je zaveza, ki človeka sili ob določenem času svoj dolg poravnati ter se ne da nič odložiti,“ je odgovorila Asta. „Do očeta se nisem hotela na noben način obrniti — saj veš, kako strog je v denar-nih stvareh. Skusili smo torej v denar spraviti kar koli je bilo mogoče. Moralo se je zgoditi. Sploh jaz — jaz sem to storila rada. Moj Bog, saj kaj tacega se lahko pri-meri možu, ki varčnosti ni vajen.“

(Dalje prih.)

Darila.

Deveti izkaz doneskov za cesarjev spome-nik v Ljubljani. Darovale so nadalje občine: Re-žiše nad Litijo 20 gld., Št. Peter na Krasu 30 gld., Šturije pri Vipavi 20 gld., Dobrnič pri Trebnjem 15 gld., Škofja Loka 50 gld., Koroška Bela 20 gld., Mengiš 25 gld., Srednja vas v Bo-hinju 20 gld., Knešak na Pivki 20 gld., Št. Jernej na Dolenjskem 30 gld., Dornberg s Prvačino 15 gld., Srdražica 20 gld., in Žaga pri Bolcu 20 gld.

Zahvala.

Odbor za prireditev poštne plesa si šteje v prijetno dolžnost, zahvaliti se tem potom vsem p. n. obiskovalcem in obiskovalkam rečene veselice, kakor vsem tistim, ki so z darili pripomogli, da se je dosegel lep gromotni uspeh.

Nadalje se zahvaljuje odbor slavni „Kranjski hranilnici“, ker mu je brezplačno prepustila prostore, v kojih se je vršil ples, in slavni uredništvoma „Slov. Naroda“ in „Laib. Zeitung“ za podporo in laskavo oceno veselice.

Končno zasluži tudi g. Verovšek toplo pohvalo za ukusno in jako cenjeno izgotovljena vrtnarska dela.

V Ljubljani, dne 16. februarja 1899.

Odbor za prireditev poštne plesa.

Dež. gledališče v Ljubljani.

Štev. 62.

Dr. pr. 924.

V torek, dne 21. februarja 1899.

Prvikrat v sezoni:

Fra Diavolo.

Komična opera v 3 dejanjih. Spisal Scribe. Poslovenil A. Funke. Uglasbil D. F. Auber. Kapelnik G. H. Benisek. Režiser g. J. Noll.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. — Začetek ob 7.30. uri. — Konec po 10. uri. Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. peh. polka Leopold II. št. 27.

V petek, dne 24. februarja: „Dolski župnik“.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 17. februarja: Trefalt Ciril, delavčev sin, 7. mes., Dunajska cesta št. 23, vnetje sapnika — Drešek Jera, delavka, 70 let, Illova št. 34, rak na obrazu. — Peer Terezija, zasebnica, 84 let, sv. Petra cesta št. 24, ostarelost.

V deželni bolnici:

Dne 16. februarja: Oblak Ivan, dninar, 23. let, jetika. — Podboršek Anton, dninar, 78 let, ostarelost.

V hiralnici:

Dne 18. februarja: Hönigman Magdalena, 90 let, kotarica, ostarelost.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 300-2 m. Srednji srčni tlak 736-0 mm.

Februar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C.	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah
18.	9. zvečer	740.8	3.8 sr.svzhod	jasno	0.0 mm	
19.	7. zjutraj	741.9	1.2 sl. jvzhod	megla	0.0 mm	
	2. popol.	741.7	7.9 sr. vzavz.	oblačno	0.0 mm	
20.	9. zvečer	741.4	3.8 sl. sever	jasno	0.0 mm	
	7. zjutraj	740.9	1.8 sl. jzhod	megla	0.0 mm	
	2. popol.	739.6	8.3 sr. jug	jasno	0.0 mm	

Srednja temperatura sobote in nedelje 4.2° in 4.3°, normale: 0.1° in 0.2°.

Dunajska borza

dne 20. februarja 1899.

Skupni državni dolg v notah.	101 gld. 45 kr.
Skupni državni dolg v srebru.	101 . 15
Avstrijska zlata renta	120 . 35
Avstrijska krona renta 4%	101 . 75
Ogerska zlata renta 4%	119 . 80
Ogerska krona renta 4%	97 . 95
Avstro-ogerske bančne delnice	923 . 40
Kreditne delnice.	370 . 35
London vista	120 . 35
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 . 95
20 mark	11 . 78
20 frankov	9 . 55
Italijanski bankovci	44 . 40
C. kr. cekini	5 . 67

Vse vrednostne papirje preskrbuje BANKA MAKS VERŠEC, Ljubljana, Šelenburgove ulice 3.

Guberjev vrelec

Najbolje učinkujoča železo-arsenasta voda proti slabokrvnosti, ženskim boleznim, živčnim in kožnim boleznim itd. — Dobiva se v vseh prodajalnicah mineralnih vod, lekarnah in drogerijah.

HENRIK MATTONI, Dunaj.

Citraši dobé 4 komade za citre brezplačno in katalog pri J. Neukirchnerju, Oßkau, Češko. (321-1)

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da prevzemam in izvršujem točno naročila na kavo, čaj, olje, riš, makarone, delikatese, sadje, ribe, vina i. t. d.

Pošiljatva v omotih po 5 kil oddajam po pošti, one od 30 kr. naprej pa po železnici s povzajem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebno p. n. krmarjem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali žele o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr.

morske ribe in rake, sveže sadje, fino olje i. t. d.

Glavni moj namen je razpošiljati dobre blago in po nizki ceni.

Cenike razpošiljam radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamoreno dati blago po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakejta posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan

v Trstu, v ulici San Francesco št. 6.

Ces. kr. avstrijsko državno železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Praga** čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal Ansee, Solnograd; čez Klein-Reifing v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. s jutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregec, Curia, Genova, Paris, čez Klein-Reifing v Steyr, Linc, Budejovice, Plzeň, Marijine vate, Heb, Francove vate, Karlove vate, Prago, Lipko, Dunaj via Amstetten. — **Praga v Novo mesto in v Kečevje.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. s jutraj, ob 12. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. s večer. — **Prihod v Ljubljano** j. k. **Praga iz Trbiža.** Ob 5. uri 46 m. s jutraj obojni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Lipakega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Ansee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne obojni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Pariza, Genova, Curia, Bregeca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne obojni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. s večer obojni vlak s Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Praga iz Novoga mesta in Kečevja.** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. s jutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. s večer. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 25 m. s jutraj, ob 1. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. s jutraj, ob 11. 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. (1)

Kavarniška oprava.

Dva dobro ohranjena biljarda, kredenca, igralne mize, stoli itd.

se prav po ceni takoj prodajo.

Več pove gospa Roza Till v Ljubljani, Zvezda št. 13. (341-1)

Zrebanje nepreklono

dne 18. marca 1899.

1. glavni dobitok 100.000 kron
2. glavni dobitok 25.000 „
3. glavni dobitok 10.000 „

Dunajske srečke à 50 kr. J. C. Mayer v Ljubljani. (342-1)

S. 2/99/1

Edikt.

C. kr. okrožno sodišče v Novem mestu je čez vse, kjerkoli se nahajajo premično, potem čez nepremično, v deželah, kjer velja konkurzni red z dne 25. decembra 1868, se nahajajoče premoženje protokolovanih trgovcev **Ivan Končan & Franc Küssel** v Novem mestu, odprlo konkurs, ter imenovalo konkursnim komisarjem c. kr. dež. sodn. svetnika **Albin-a Smolo** z uradnim sedežem v Novem mestu in za začasnega upravitelja mase **dr. Karla Slanca**, odvetnika v Novem mestu.

Upniki se pozivljajo, da pri roku, ki je določen na 3. marca 1899. točno ob 10. uri zjutraj na uradnem sedežu konkursnega komisarja stavijo svoje predloge glede potrjenja za zdaj nastavljenega ali o imenovanju družega masnega upravitelja, ko so se izkazali z dokazili za svoje terjatve. Ob enem se pozivljajo vsi oni, ki hote staviti do skupne konkurzne mase kako zahtevo kot konkurzni upniki, da oznanijo svoje terjatve, tudi če bi o njih bila začeta kakva pravna obravnava.

do dne 4. aprila 1899. leta

pri tem sodišči, ali pri okrajnem sodišču v Ribnici po predpisih konkurznega reda, da se izognejo v istem zapretemih pravnih nasledkov ter jih dne 28. aprila 1899. dopoldne točno ob 10 uri pred c. kr. konkursnim komisarjem pri likvidacijskem dnevu zglasijo za likvidacijo in določitev povrsnega reda.

Pri splošnem likvidacijskem dnevu prisotni zglaseni upniki imajo pravico, po prosti volitvi na mesto masnega upravitelja, njegovega namestnika in članov odbora upnikov, ki so dotedaj poslovali, postaviti druge osebe svojega zaupanja končno veljavno.

Daljšje objave tekorn konkursne obravnave pa se bodo zglasale v uradnem listu „Laibacher Zeitung“.

C. kr. okrožno sodišče v Novem mestu

oddelek III., dne 17. februarja 1899.

Tovarna pohištva J. J. Naglas v Ljubljani.

Zaloga in pisarna. Tovarna s stroji: Turjaški trg št. 7. Trnovski pristan 8-10.

Zaloga

priprostega in najfinejšega lesenega in oblažjenega pohištva, zrcal, strugarskega in pozlatarskega blaga, pohištvene robe, zavés, odej, preprog, zastiral na valjcih, polknov (šaluzij).

Otroški vozički, železna in vrtna oprava, nepregorne blagajnice.

Koroški rimski vrelec
najfinejša planinska kisa voda, izkušena pri vsakem nahodu, posebno otroškom, ob slabem prebavljanju, pri boleznih na mehuru in ledvicah. 7
Zaloga v Ljubljani: M. E. Supan in P. Lassnik v Kranju: Fr. Dolenz, v Radovljici: Oton Homan v Mojstrani: J. Kozjek, v Trzinu: Fr. Reitharek

Ivan Jax
Ljubljana, Dunajska cesta 13.
Tovarniška zaloga
šivalnih strojev in velocipedov.

Moderce
izvrstne facone, najboljši izdelek
priporoča
Alojzij Persché
Pred škofijo št. 22, poleg mestne hiše.

! Prva največja kranjska tvrdka!
Franc Primožič
jermenar, sedlar in torbar
Ljubljana, Dunajska cesta št. 6
priporoča svojo bogato zalogo jermenarskih, sedlarskih in torbarskih proizvodov
kakor:
cele konjske oprave, komate, sedla, uzde, kovčage, torbe itd.
Velika zaloga jermenarja do stroje.
Vsa popravila in naročila od tu in zunaj se hitro in cenó izvršujejo.
6 Ilustrovani ceniki brezplačno.